

betrages som Indlæg fra den ene Side, fra deres Side, som søge at fremme de fremsatte Forslag. Men dog er der saamange Oplysninger, der ogsaa paa den Maade og ad den Vej fra Autoriteternes Side ere forelagte, at Udvalget naturlig maatte opfatte det som sin Opgave at fremlægge disse Oplysninger i en saa udførlig Skikkelse, som det kan ventes fra Udvalgets Side, for at ogsaa dette de Sagkyndiges absolute Privilegium kunde blive noget indskrænket, saa at ogsaa Befolkningen kunde se Sagen i en noget andet Belysning, end den i Almindelighed fremstilles. Et stærkt Vidnesbyrd for Sandheden og Rigtigheden af det Forslag, som her foreligger, har man søgt, og jeg indrømmer til en vis Grad hidtil fundet, i en om ikke fuldstændig saa dog tilshyneladende Enighed mellem de Sagkyndige. Denne Enighed har imidlertid været forholdsvis let at tilveiebringe, saalænge Sagen holdtes i den dunkle Almindelighed, som den har staaet i indtil iaar, saa længe det kun gjaldt om, hvorvidt man kunde samle Stemning om en Udtalelse til Gunst for Forsvaret ikke alene i sin Almindelighed, men ogsaa saaledes, at der i denne Forsvarsplan optoges saavel Kjøbenhavns Befæstning som Flaadens Udvikling og et større eller mindre Forsvar for et større eller mindre Landomraade. Saalænge Planen kunde staa hen i større Almindelighed og Dunkelhed, var det naturligt, at Enighed mellem de særligt Interesserede i Sagen, de Sagkyndige, var lettere at opnaa, og denne Enigheds Tilveiebringelse er jo naturligvis ogsaa særlig fremmet derved, at man ved en ministeriel Foranstaltning, som alle ærede Medlemmer ere bekendte med fra tidligere Forhandlinger, har lukket Munden paa dem, som ikke vare enige i de af Regjeringen foreslaaede Forsvarsforanstaltninger. Efter at derimod Tanken er traadt frem i den Skarphed og i den Klarhed, hvori den nu foreligger, altsaa med et befæstet Kjøbenhavn i det Omfang og med den Betydning, at man maatte være halvblind for ikke at se, at dermed maatte i det Væsentlige andre Forsvarsforanstaltninger senere eller tidligere blive opgivne, advarer jeg ærede Medlemmer, som ere Venner af denne Sag, mod at bygge stort mere paa den hidtil foregivne Enighed mellem de Sagkyndige. Jeg tror, at man under disse Omstændigheder — og forsaavidt er ogsaa dette et tydeligt Fremskridt, at Sagen saaledes er bleven stillet frem i sin Skarphed — gjør Ret i at lade Fiktionen falde, men simpelthen anerkjende, at der ogsaa om dette Anliggende er delte og stærkt delte Meninger saavel mellem de Sagkyndige

som mellem de Usagkyndige. Under disse Forhold og paa dette Tidspunkt har Udvalget derfor anset det for at være af særlig Bægt at faae Sagens Akter, altsaa Kjendsgjeringerne, det faktiske og saglige Indhold af Forslaget, fremlagt tydelig, saaledes at Enhver maa kunne forstaa det og kunne danne sig sin Dom derom. Det har derfor ogsaa været vor Opgave. Ligesom Flertallet i Udvalget har opfordret ærede sagkyndige Medlemmer til at forrigere, hvilke Feil og Misforstaaelser der i Flertallets Fremstilling maatte være fremkommet, saaledes forventede vi det Samme nu, at man vil i den Henseende oplyse os, om der skulde være saadanne faktiske Feil, der skulde være komne ind i Flertallets Betænkning. Det ærede Mindretal har ikke hidtil gjort det, hverken i Udvalget eller i dets Betænkning. Jeg erhsjender naturligvis ikke det for en Korrektion af foretagne Feil eller Misforstaaelser, at Mindretallet selv har en anden Opfattelse, en anden Mening, og fremsætter den under Paastandens Form. Mindretallet har, som sagt, ikke gjort dette, og jeg opfatter derfor dette saaledes, at overfor den faktiske Fremstilling af den foreliggende Sag maa Flertallets Fremstilling i alt Væsentligt betragtes som rigtig. Vi have derfor gjort os det til Opgave at søge at fremsætte Tanken om Kjøbenhavns Befæstning i sin Fuldstændighed, at udvikle med de Grunde, som have kunnet hentes af de Oplysninger, der have foreligget Udvalget, hvad der med Nødvendighed maatte kræves fra et militært Synspunkt, for at man kunde sige, at Kjøbenhavn virkelig kunde betragtes som en fuldstændig Fæstning. Det har været os utvivlsomt, at, var man først flaaet ind paa denne Vej, vilde det være uafviseligt, at man, selv om man fra Begyndelsen af havde paabegyndt Foranstaltningerne, ialtfald senere maatte komme til at fuldstændiggjøre dem og fuldstændiggjøre dem efter en saadan Norm, at det først virkelig kunde betragtes som noget Fuldstændigt. Og naar dette da var saaledes fremskillet, som Flertallet mener at have gjort det i sin Betænkning, saa maatte det andet Spørgsmaal derved stilles klart ved Siden af, at man fra alle Sider maatte være sig det bevidst, at her gjaldt det under alle Omstændigheder om et Valg; hvad man end vil sige om Kjøbenhavns Befæstning, gjaldt det under alle Omstændigheder om et Valg mellem dette og noget Andet, thi her er Tale om et Enten—Eller ikke om et Baade—Og. Ogsaa dette gjælder det om at faae fremskillet under fuldstændig klar Belysning, thi det nytter ikke at vugge sig ind